

UCTENIE PLAŠČANICE BEZ KŇAZA

Vo Veľký piatok podvečer sa zide rodina pri stolíku, na ktorom je pripravené miesto pre plaščanicu. Môžeme ju nahradiť ikonou s vyobrazením Pánovho utrpenia alebo svätým krížom.

Hlava rodiny: Na príhovor našich svätých otcov, Pane Ježišu Kriste, Bože náš, zmiluj sa nad nami.

Prítomní: Amen.

Potom sa modlia tropár, 2. hlas:

Ctihodný Jozef sňal z kríža tvoje prečisté telo. * Ovinul ho čistým plátnom, ** natrel voňavými masťami a uložil do nového hrobu.

Uvedený tropár hovoria viackrát, až kým hlava rodiny neprinesie a neuloží na pripravené miesto plaščanicu, prípadne ikonu s vyobrazením Pánovho utrpenia alebo svätý kríž. Odporúčame zapáliť pri nej na bezpečnom mieste sviecu.

A dodajú nasledujúcu modlitbu, ten istý hlas:

Sláva Otcu i Synu i Svätému Duchu * i teraz i vždycky i na veky vekov, amen.

Anjel pri hrobe povedal svätým ženám, * ktoré prišli s voňavkami: * Vonné masti patria zosnulým, ** ale Kristus je nesmrteľný.

Potom postupne, jeden po druhom, pristupujú k plaščanici alebo k posvätnému predmetu, ktorým ju nahradili, a zvyčajným spôsobom ju uctievajú. Vtedy sa treba pomodliť veršové slohy z Veľkého piatka (brožúrka Christós voskréše, str. 42 – 43):

2. hlas: Keď ťa, Kriste, prameň života, * Jozef z Arimatie sňal z kríža, * zavinul ťa do plátna s vonnými masťami. * Chcel ťa zasypať vrúcnyimi bozkami, * ako mu velila láska k tebe. * No bázeň mu to prekazila. * Preto ti s vďačným srdcom volal: * „Láska moja, sláva tvojmu vstupu do hrobu!“

Verš: Pán kraluje, velebou sa zaodel.

Keď si v hrobe svoje telo zatvoril, Spasiteľ, * desil sa pokorený vládca pekiel. * Brány jeho mesta boli dolámané * a veraje rozbité. * Hroby sa otvorili a zosnutí vystúpili. * Vtedy zaplesalo vďačné srdce Adamovo * a radostne ti volal v ústrety: * „Sláva tvojmu príchodu, láskyplný Pane.“

Verš: Upevnil zemekruh, že sa nezachveje.

Kriste, keď videli nebeské sily, * ako na teba udavači žalujú, že si rozvratník, * žasli nad tvojou nesmiernou trpezlivosťou, * i nad tým, že tie isté ruky, ktoré kameň zapečatili, * aj tvoje rebrá kopijou prerazili. * Ale z našej spásy sa radovali * a s vďačnosťou ti volali: * „Predobry Spasiteľ, sláva tvojmu vstupu do hrobu!“

Sláva. I teraz.:

Teba, ktorý sa odievaš svetlom ako rúchom, * z kríža sňali Jozef s Nikodémom. * Zaplakali, keď ťa videli mŕtveho, * nahého a nepochovaného: * „Ó, najsladší Ježiš, * slnko ťa na kríži visieť videlo, * preto svoju tvár mrakom zastrello. * Aj zem sa hrôzou triasla. * Chrátová opona sa roztrhla. * Teraz na teba hľadia naše oči. * Dobrovoľne si za nás zomrel, * Bože náš, ako ťa pochovať máme? * Do akého plátna ťa obviníme? * Ako sa len hriešnymi rukami tvojho tela dotkne? * Dobrodinec náš, aký pohrebný spev ti zaspievame? * Velebíme tvoje prehorké umučenie, * pohreb i slávne vzkriesenie. * Sláva tebe, Pane.“

Potom povedia:

Dôstojné je velebiť teba, Bohorodička, * vždy blažená a nepoškvrnená Matka nášho Boha. * Čestnejšia si ako cherubíni * a neporovnateľne slávnejšia ako serafíni, * bez porušenia si porodila Boha Slovo, ** opravdivá Bohorodička, velebíme ťa.

Sláva Otcu i Synu i Svätému Duchu * i teraz i vždycky i na veky vekov. Amen. ** Pane, zmiluj sa, Pane, zmiluj sa. Pane, zmiluj sa.

Hlava rodiny:

Pane Ježišu Kriste, Synu Boží, na príhovor svojej prečistej Matky, našich prepodobných a bohonosných otcov i všetkých svätých zmiluj sa nad nami a spas nás, hriešnych, lebo si dobrý a láskavý k ľuďom, amen.